

22.3.2018 Zpráva o soustředění - plná verze

Napsal uživatel Administrator

Středa, 21 Březen 2018 13:35 - Aktualizováno Pátek, 23 Březen 2018 12:47

Na již tradiční jarní soustředění pro utužení kolektivu vyrazili futsalisté AFC, tentokrát do Svobody nad Úpou. Novinkou je, že se tak poprvé stalo během rozehrané soutěže a po výsledku následného nedělního utkání s Brazilem (12:2) se zdá, že to byla dobrá volba, hodná následování v příštích letech.

Dá se říct, že se na soustředění opět vše vydařilo. Páteční počasí na sjezdovky v Černém dole vyšlo přesně podle předpovědi, bylo téměř azuro, a lyžařsky slabší část čtyřčlené předsunuté jednotky si den užila. Pád zažili až na předsedu všichni, můj krkolomný přemet (Aleše) s testem odolnosti lyžařské přilby byl předzvěstí věcí příštích, sobotních. V podvečer se skupinka přepravila do slušného ubytování v penzionu Nad řekou v Dolním Maršově, kde ochotná majitelka přesunula osazenstvo jednoho původně obsazeného pokoje jinam, neznámo kam.

Vzhledem k tradičnímu zdržení odjezdu z Kralup se kompletní výprava setkala až před novou sportovní halou ve sportovním areálu Svobody nad Úpou. Rezervace haly na osmou hodinu nebyl žádný problém, správce projevil jediné přání: "Ne, že si někdo vezmete boty s černou podrážkou, nebo vás vyženu!". Po vysvětlení, že to je snad jasný, že jsme futsalisti, správce pochopil a oddechl si.

Výkop ve 20. 00 jsme stihli, začátek souboje mezi týmy mladých (Lukáš, Zbyněk, Martin, Honza B. doplněný Pepou) a starých (Láda, Líba, Tomáš, Petr, Aleš) byl poměrně vyrovnaný. Kolem cca 20 minuty kdosi upozornil na černou šmouhu na krásné světlé palubovce...., a další a další a další... Nikdo by neřekl, jak má Pepa i po padesátce skvělý pohyb, hlavně na útočné polovině :) Po pětiminutovém mazání čar a přesunu Pepy za trest navždy do branky získávají mladí převahu a nakonec drtivě vítězí. Nejlepší bylo Pepovo vysvětlení na konec - "já samozřejmě mám boty se surovou gumou, na basket, ale nechtěl jsem si je zničit".

Ve Svobodě to po večerech moc nežije, mírně řečeno, sehnat slušnou hospodu v deset večer a ještě s jídlem se ukázalo být neřešitelné. Nakonec jsme skončili v centru v nálevně 5. cenové skupiny, s Krakonošem (ranní bolest hlavy), utopenci, brambůrky a donesenou pizzou. Kombinace přispěla k rychlému návratu na penzion, lehce před půl druhou. Ráno si přispíme, má pršet.

Po ustání ranního deštíku jsme vyrazili díky trvalému nátlaku hlavního trenéra téměř včas na zastávku skibusu na Černou horu, a ten jsme se závěrečným dvousetmetrovým sprintem těsně

22.3.2018 Zpráva o soustředění - plná verze

Napsal uživatel Administrator

Středa, 21 Březen 2018 13:35 - Aktualizováno Pátek, 23 Březen 2018 12:47

stihli. Společné zážitky z trasy z vrcholu Černé hory do Pece nemám skoro žádné, protože se všichni od loňska ve stopě zlepšili, kromě mě. Zbytek výpravy jsem viděl jen při občerstvovacích stanicích a v hospodách. Počasí bylo obstojné, sice mlha, ale nepršelo. Moje zpoždění na rozcestí před Výrovkou nabralo takových rozměrů, že se před mým příjezdem začínala organizovat záchranná mise. Na Výrovce jsem zcela vysílený vysypal Ládovy špagety na stůl (ale většinu jsem zachránil a vrátil zpět do talíře) a jako první jsem se odebral do údolí, očekávaje dlouhou cestu dolů. Největší borci, tedy všichni kromě Petra, Líby a Pepy, ještě vložili odbočku na Luční boudu, aby si výlet opravdu užili.

Cesta dolů překvapivě uběhla rychle, a hodně překvapivě jsem ji absolvoval převážně na lyžích. A tak jsem si řekl, že udělám něco pro tým a zašel jsem zjistit, v kolik že nám to jede nazpět. Po srazu v hospodě Na peci jsme se vydali ke stanici skibusu, na čas odjezdu 18.15. Jelikož mám již slabší zrak, nechal jsem své zjištění revidovat radou starších (Petr, Pepa) a to nebyla dobrá volba. Lukáš sice těsně před odjezdem chabě namítl, že poslední skibus jel 16. 15 a že špatně vidíme, ale právě v tu chvíli skibus přijel, i když menší, než bychom čekali. Ovšem nečekaně zamířil směrem do hor a přes několik hotelů nás odvezl na večerní lyžování pod sjezdovku Javor. Až tam nám došla absurdita hovoru Lády s řidičem, který na otázku, zda nám ve Svobodě zastaví přímo u penzionu, opáčil "děláte si ze mne srandu"? Před jistým umrznutím nás zachránila Ládova rychlá telefonická reakce, expresní zajištění dvou dodávkových taxi a za pouhých 1000,- Kč jsme byli po sedmé hodině v penzionu.

Večerní bowling vyhrál Lukáš s průměrem 142 bodů na hru, o dvacet bodů méně dosáhli shodně Líba a Martin. Můj naprosto tragický den jen kosmeticky vylepšil Zbyněk, tím že na sebe obětavě vzal poslední flek. Díky. Dohráli jsme, dopili a mazali spát. Už to není, co to bývalo:)

Na penzionu proběhla po večerce schůzka nejužšího vedení AFC a Petrovy medoviny, s projednáním plánu rozvoje až do roku 2025. Výsledky schůzky by se daly shrnout parafrází programu jedné nejmenované vládnoucí strany. "Doufejme, že nebude hůř zbytečně brzy".